λικος, νεώτερος δὲ τοῦ τρόπου εἰς ὃν εἶνε κατεσκευασμένα τὰ ἐκ Μήλου ἀγγεῖα.

Ἐν ᾧ δὲ αἱ ἐπὶ τοῦ μικροῦ τούτου ἀγγείου ζωγραφίαι οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ σχήματα γυναικείας μορφῆς, ἐν τῇ παραστάσει τῆς κορινθιακῆς κύλικος γίνεται καταφανὴς μεγάλη τοῦ τεχνίτου σπουδὴ πρὸς χαρακτηρισμόν τινα ἑκατέρας τῶν μορφῶν (1). Τὸν ἴδιον τύπον τῆς ἑτέρας τῶν μορφῶν ἐπεχείρησε νὰ διακρίνῃ ὁ τεχνίτης λεπτότερον καὶ ἁβρότερον περιγράφων τὸ πρόσωπον ταύτης, ἑκατέρας δὲ τὸ περίγραμμα ἔχει ἀτομικὸν μᾶλλον ἢ τυπικὸν χαρακτῆρα. Καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ *Νεβρὶς* καὶ *Κλύ(τ)α* εἶνε ἰδιωτικὰ μᾶλλον ἢ μυθολογικὰ ὀνόματα. Ἐκ τούτου δὲ καὶ αἱ τῶν προσώπων γραμμαὶ ἐνταῦθα ἐλέγχουσιν ἀπορίαν τινα τοῦ τεχνίτου διὰ τὸ ἰδιότυπον, ἐν ᾧ αἱ τῶν ἄλλων τῆς κύλικος παραστάσεων διὰ τὴν παλαιὰν ἕξιν τὴν ἀπὸ τῆς παραδόσεως εἶνε μᾶλλον ἀσφαλεῖς καὶ βέβαιαι. Εἶνε δὲ ἡ κύλιξ διὰ τὴν σπουδὴν ταύτην, σπανίως ἐν τούτοις τοῖς ἔργοις ἀπαντῶσαν, πρὸς χαρακτηρισμόν τινα τῶν μορφῶν, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὴν ἀκρίβειαν καὶ ἐπιμέλειαν περὶ τὴν ἐργασίαν τῆς ἑτέρας μάλιστα τῶν ἐκτὸς παραστάσεων ἓν τῶν κρατίστων παραδειγμάτων κορινθιακῆς ἐργασίας.

Ἐν Ἀθήναις.

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ

Εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς νήσου Φολεγάνδρου, μίαν ὥραν πρὸς ἄρκτον τοῦ λιμένος αὐτῆς, ὑψοῦται βράχος ἐκ τιτανολίθου, οὗτινος ἡ νοτιοανατολικὴ πλευρά, φέρεται ἀποτόμως πρὸς τὴν θάλασσαν. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βράχου τούτου, ἔκειτο ἡ ἀρχαία πόλις τῆς Φολεγάνδρου, καὶ ἕνεκα τῆς τοιαύτης θέσεώς της, ἐπήγασαν προφανῶς αἱ περὶ ταύτης δυσμενεῖς κρίσεις πολλῶν τῶν ἀρχαίων συγγραφέων (2). Ταῦν σώζονται ἐνταῦθα ἐλάχιστα λείψανα τῆς ἀρχαίας πόλεως, ἡ δὲ προσοχὴ τοῦ ἐπισκεπτομένου τὴν θέσιν ταύτην, στρέφεται πρὸς τὸν ἐν τῇ νοτίῳ κλιτύϊ τοῦ ὀξέος τούτου ὑψώματος κείμενον μέγαν ναὸν τῆς Παναγίας, ὅστις καθὰ πολλοὶ τῶν ἀρχαιολόγων παρετήρησαν, ἵδρυται πιθανώτατα ἐπὶ τῆς θέσεως ἀρχαίου Ἱεροῦ, καὶ προσέτι ἐξ ἀρχαίου ὑλικοῦ (3). Ἡ ἄνωθεν τῆς θύρας αὐτοῦ ἐπιγραφή, καὶ ἡ παράδοσις μαρτυρεῖ τὴν παλαιότητα αὐτοῦ, ὅστις κατὰ τοὺς περιηγητὰς ἤτό ποτε καὶ Μοναστήριον (1). Περὶ τὸν περίβολον τοῦ ναοῦ τούτου εὑρέθησαν ἄλλοτε ἐπιγραφαί τινες ἐπὶ μαρμαρίνων κυλίνδρων, αἵτινες καὶ εὑρίσκονται κατακεχωρισμέναι ἐν τῷ C. I. Gr. (Τόμ. II, 2442-2446 καὶ Addenda σελ. 1082), ἐσχάτως δὲ (κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον), σκαπτομένου χάριν ἰσοπεδώσεως τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ, εὑρέθη ἡ ἑξῆς ἐπιγραφή:

ΤΕΙΜΗΣΣΩΣΙΤΕΛΟΥ
ΤΗΝΙΔΙΑΝΜΗΤΕΡΑ
ΠΡΑΞΙΟΠΩΝΤΕΙΜΕΩΣ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΗΝΚΑΙ
Ο ΔΗΜΟΣΕΤΕΙΜΗΣΕΝ
ΘΕΟΙΣ

Τειμῆς Σωσιτέλου,
τὴν ἰδίαν μητέρα,
Πραξιοπών, Τειμέως
θυγατέρα, ἣν καὶ
Ὁ Δῆμος ἐτείμησεν,
Θεοῖς.

(1) Τῶν προσώπων μόνον τὸ περίγραμμα εἰκονίζεται κατὰ τὸν ἀρχαιότερον τῆς κορινθιακῆς τέχνης τρόπον. Αἱ μορφαὶ μέλαιναι καὶ ἰοβαφεῖς· ἴχνη τοῦ ἰώδους σώζονται ἐπὶ τῆς γυναικείας περιβολῆς. Δηλοῦται δὲ τοῦτο ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀπεικονίσει δι' ἀραιοτέρου τινος μέλανος χρώματος.

(2) Στράβ. X, 484. — Ἑλλην. Ἀνθολογ. Θ'. 421. — Ἡσύχ. ἐν λέξ. — Σόλ. Ἀποσπ. 2.

(3) *Ross* Reisen auf den Griech. Inseln Τόμ. Α'. σελ. 146-149. — *Bursian* Geogr. von Griechenland, II, σελ. 505-506.

(1) Ὅρα *Thevenot*, Relation d'un voyage au Levant. Paris 1665 σελ. 205.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
20/04/2024 04:50:02 EEST - 3.145.15.205

Ἐπὶ μαρμάρου κυλινδρικοῦ, βασιζομένου ἐπὶ κυκλοτεροῦς πλακὸς κεκοσμημένης διὰ τεσσάρων δακτυλίων, καὶ φέροντος ἐπ' αὐτοῦ, ἑτέραν ὁμοίαν πλάκα, ἐφ' ἧς διακρίνεται καλῶς, πέδιλον ἐκ χαλκοῦ, καλυπτόμενον ἐν μέρει ὑπὸ ἄκρου ἐσθῆτος, ἐπίσης ἐκ χαλκοῦ, ὁ μόνον σώζεται ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς πλακὸς ταύτης ἀγάλματος ὅπερ βεβαίως παρίστα τὴν μητέρα τοῦ Τειμέως, φαίνεται δ' ὅτι ἐθραύσθη οὐχὶ διὰ τυχαίας πτώσεως, ἀλλὰ διὰ βίας.

Ἐξετάζοντες τὰς ἐν τῇ ἐπιγραφῇ λέξεις, παρατηροῦμεν ὅτι τὸ ὄνομα *Τειμῆς* (= Τιμέας, ὡς Ἑρμῆς Ἑρμέας) ἀπαντᾷ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2443 (C. I. G.) ἐπιγραφῇ, ἔνθα περὶ αὐτοῦ τούτου πρόκειται, καὶ δεύτερον ἐνταῦθα. Ἡ γενική, Τειμέως (στίχ. 3) καὶ ἡ αἰτιατικὴ Τειμέα (2443) ὡς εἰ ἦτο ἡ ὀνομαστικὴ *Τειμεύς*.

Τὸ μετὰ ταῦτα ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ *Σωσιτέλης* πλὴν τῇ ἐν C. I. Gr. 2443 ἐπιγραφῇ, ἀπαντᾷ καὶ ἀλλαχοῦ. Οὐδαμῶς δὲ παράδοξον ἡ γενικὴ *Σωσιτέλου*, διότι ὁ τοιοῦτος τύπος εἶνε συνηθέστατος ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς.

Πρώτην ἤδη φορὰν ἀπαντῶμεν τὸ ὄνομα ΠΡΑΞΙΟΠΩ, οὗ ὁ τονισμὸς *Πραξιοπώ*. Γενικὴ *Πραξιοπῶς* (ὡς Ἀριστὼ-ῶς) καὶ αἰτιατ. *Πραξιοπώ*. Ἐν ἄλλῃ ἐπιγραφῇ Φολεγάνδρου κολοβῇ (1) ἀναγινώσκομεν (στίχ. 4)

. . . . . ΙΟΠΩΑΓΑΜ

ἔνθα ἡ μὲν πρώτη λέξις ἤδη δύναται νὰ συμπληρωθῇ [Πραξ]ιοπώ, ἡ δὲ δευτέρα κατ' εἰκασίαν τοῦ Ross, Ἀγλωφάνου. Ἐκεῖ ἡ Πραξιοπὼ ἀνατίθησι τοῖς θεοῖς τὸν γνωστὸν ἡμῖν υἱόν της Τειμέα, ἀλλὰ λέγεται θυγάτηρ ΑΓΑΜ... ἐν ᾧ ἐν τῇ προκειμένῃ, Τειμέως. Ὀρθότερον εἶνε τὸ τελευταῖον, ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ Τείμης ὤφειλε νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἑτέρου τῶν πάππων του, γνωριζομεν δὲ ὅτι ὁ πρὸς πατρὸς αὐτοῦ πάππος ἐκαλεῖτο *Ἀδείμαντος* (2).

Ὡς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκτεθέντων πᾶς τις παρετήρησεν, αἱ πλεῖσται τῶν ἐπιγραφῶν τῆς Φολεγάνδρου, περιστρέφονται περὶ τὴν οἰκογένειαν ταύτην τοῦ Τειμέως, ἧς ὡς ἐκ τούτου δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν ὅλην τὴν γενεαλογίαν, οὕτως εἰπεῖν, τὴν κοινωνικὴν θέσιν, καὶ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἤκμαζεν. Οὕτως ἔκ τινος ἄλλης ἐπιγραφῆς, τῶν ἐν C. I. Gr. 2442, εὑρισκομένης ἔν τινι ἠρειπωμένῳ ναΐσκῳ τοῦ Ταξιάρχου, κειμένῳ ἐφ' ἧς θέσεως καὶ ἡ ἀρχαία πολίχνη, μανθάνομεν ὅτι ὁ Τειμῆς οὗτος ἦν ἱερεὺς καὶ σύγχρονος τῷ Τιβερίῳ Καίσαρι τῷ διαδόχῳ τοῦ Αὐγούστου βασιλεύσαντος ἀπὸ τοῦ 14 π. Χ. — 37 μ. Χ.)

Ἐν Ἀθήναις, τῇ α'. Ὀκτωβρίου 1885.

ΖΑΦ. Δ. ΓΑΒΑΛΑΣ
Φοιτητὴς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς.

(1) C. I. Gr. Addenda 2443 b.
(2) C. I. Gr. 2443 « Σωσιτέλης Ἀδειμάντου ».

(Ἐξεδόθη τῇ 28 ῃ Δεκεμβρίου 1885).

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
20/04/2024 04:50:02 EEST - 3.145.15.205